

lægges frem, over alle dem, der ikke har foretaget Selvangivelse. Mindre betyder det, at der i Aarets Løb kommer Afgangslister. Derefter skal der udstedes Skattebiller for alle disse Mennesker, og Skatten skal opkræves. Endelig skal der — hvad der for dem, der har den kommunale Administration, er et ikke saa ganske ringe Arbejde — gøres op til Amtstuen, hvad der er kommet ind. Der skal laves Lister fra Sognefogderne for hver enkelt Skatteyder, der ikke har indbetalt sin Skat, med Erklæring om, at den er uerholdelig. Det er et ganske betydeligt Arbejde, Kommunerne saaledes har for hver enkelt Skatteyder. Og Skatteydernes Antal er netop under Hensyn til, hvad jeg før omtalte, at Skattefradraget ikke er fulgt med Tiden, vokset saa kolossalt, at det efter min Mening vil være ganske urimeligt at fratage Kommunerne nogen Del af den Procent, de hidtil har faaet for at opkræve Statsskatten.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale de Ændringsforslag, som Mindretallet har stillet.

Korsgaard: Det er naturligt, at jeg som Ordfører for det konservative Folkeparti, som slutter sig til Flertallets Stilling til Lovforslaget, i mangt og meget kan henholde mig til de af den ærede Ordfører (Jensen [Klejs]) fremsatte Bemærkninger. Jeg maa dog udtale, at Lovforslaget, som det nu foreligger, paa ingen Maade fuldt ud tilfredsstiller det konservative Folkeparti. Men vi har altsaa ved denne Lejlighed ikke kunnet naa det, vi i forskellige Henseender gerne vilde have naaet, og som jeg tillod mig at omtale ved Lovforslagets første Behandling. Vi kunde saaledes have ønsket, at Formueskatten op gennem alle Satsar var blevet modereret, hvor Indtægten i Forhold til Formuen var lille, men da det ikke lykkedes at vinde nogen Tilslutning til denne Tanke, har vi opgivet den. Ligesaa har vi ønsket, at Brugsforeningernes Beskatning var blevet optaget paa dette Lovforslag, men da det jo, i hvert Fald til en vis Grad, er en principiel Ændring, var det ikke muligt at skabe tilstrækkelig Sympati for denne Tanke. Ogsaa for den Tanke, der findes udtrykt i Socialdemokratiets Ændringsforslag, jeg kan vel sige deres Hovedændringsforslag, har vi fornuftigvis som de andre Partier en ikke ringe Sympati; men da det er min Overbevisning, at Staten ikke kan undvære de Penge, som en Ændring i Overensstemmelse med Ændringsforslaget vilde medføre, har vi altsaa ikke kunnet slutte os til det. Jeg er vel klar over, at

der fra Socialdemokratiets og ogsaa fra det radikale Venstres Side er antydnet, at man vilde give Kompensation for de tabte Millioner ved Hjælp af andre Ændringer i Loven om Indkomst- og Formueskat. Jeg skulde imidlertid tro — og jeg ved, at jeg heri er enig med den tidligere radikale Finansminister Dr. Brandes —, at de Procenter, vi har, er af en saadan Højde, at man ikke kan gaa højere. Skulde man have Kompensation, tror jeg, det maatte ske gennem Toldskatter; men saa vidt det er mig bekendt, har de ærede Repræsentanter for de to Partier ikke udtalt noget i Retning af, at de var villige til at give Kompensation paa denne Maade. Om de foreslaaede Fradrag til sin Tid vil anses for at være rimelige, derom er det jo svært at udtale sig. Der kan dog være Grund til atter at minde om, som det er gjort før, at allerede Ratebeskatningens Indførelse i Stedet for den gamle Beskatningsform betød en mildere Skat for de meget smaa Indtægter.

Vi fra vor Side kunde ogsaa have ønsket, at man havde taget den fulde Konsekvens af Forslaget, som nu antagelig bliver vedtaget, med Hensyn til Friaktier. Der er ikke fra nogen Side rejst Indvendinger mod de Betragtninger, jeg har gjort gældende, gaaende ud paa, at et Selskab i Stedet for at udstede Friaktier kan gaa den Vej først at udbetale 100 pCt. i Udbytte og derefter at udstede Aktier til Pari, hvorved Selskabet vil opnaa det samme, som det vilde have opnaaet, hvis Friaktierne regnedes til indbetalt Aktiekapital. Jeg synes imidlertid, det er beklageligt at skulle gaa den Slags Omveje for at opnaa en efter min Opfattelse rimelig Indtægt, men man har altsaa ikke fra Flertallets Side villet gaa ind paa at imødekomme vort Ønske i saa Henseende, og der bliver saa ikke andet for Selskaberne at gøre end at gaa den af mig antydede Vej, som jeg under de givne Forhold maa anse for at være fuldt ud forsvarlig.

Optrækningsgebyret er i Lovforslaget sat til 1 pCt., medens et Ændringsforslag, som den højttæredede Minister har sluttet sig til, sætter det til 1¼. Dette forekommer imidlertid ikke det ærede Socialdemokrati tilstrækkeligt. Heroverfor maa vi hævde, som det vistnok ogsaa er sagt af Ordføreren, at man i Kommunerne — forudsat naturligvis, at Indtægterne holder sig i samme Højde som i de sidste Par Aar —, utvivlsomt vil faa en større Indtægt heraf end noget forudgaaende Aar. Jeg føler mig overbevist om, at selv den ærede Formand for Lyngby Sogneraad, naar han til sin Tid skal se efter, hvad dette Optrækningsge-